GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḌI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe șése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România și străinătate:
Pe anŭ 36 fr., pe șése lunĭ 18 fr., pe trei lunĭ 9 francĭ.

ANULŬ XLVIII.

SĔ PRENUMERĂ:
la poște, la librării și pe la dd. corespondențĭ.

ANUNCIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 60. *Vinerĭ 15 (27) Martie* **1885.**

Nou abonamentŭ
la
„Gazeta Transilvaniei.“

Cu 1 Aprilie st. v. 1885 se începe unŭ nou abonamentŭ, la care invitămŭ pe onorații amicĭ și sprijinitorĭ ai fóiei nóstre.

Prețulŭ abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:
pe trei lunĭ **3 fl.**
„ șése „ **6** „
„ unŭ anŭ **12** „

Pentru România și străinătate:
pe trei lunĭ **9 francĭ**
„ șése „ **18** „
„ unŭ anŭ **36** „
în aurŭ séu în hârtiă cu adausulŭ agiului.

Rugămŭ pe domnii abonențĭ, ca sĕ binevoiască a-șĭ reînoi de cu vreme abonamentulŭ, ca sĕ nu se întrerupă espedițiunea ḍiarului.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei“

Brașovŭ, 14 (26) Martie 1885.

Pericululŭ unei încĕrărĭ între Anglia și Rusia în Asia centrală încă nu s'a înlăturatŭ și étă că acuma se ivescŭ semnele unui viitorŭ conflictŭ și în Orientulŭ européнŭ.

Insurecțiunea din Albania este unŭ faptŭ ce nu se mai póte tăgădui și nŭ impórtă, dacă insurgenții sunt cu câteva sute mai mulțĭ séu mai puținĭ, séu dacă din partea Turcilorŭ au căḍutŭ sute séu numai ḍecĭ de ómenĭ.

Suntemŭ dedațĭ de a considerá asemenĭ turburărĭ în Orientŭ ca precursorĭ ai conflictului ce-lŭ pregătesce diplomația, care nu mai obosesce făurindŭ planurĭ și împărțindŭ pămênturile altora. Astfelŭ și acuma nu putemŭ crede, că rĕscóla din Prisrena nu ar fi pregătită de o mână lungă pentru scopurile nu scimŭ a cărorŭ diplomațĭ.

Caracteristicŭ este, că de astădată organele oficióse ale ministerului de esterne austro-ungarŭ ar vré sĕ încarce tóte planurile și tóte agitațiunile în spinarea bietei Sêrbie, care, ḍicŭ ele, ar avea de gândŭ a'șĭ aronda fruntariele, căpĕtândŭ și Albania de nordŭ, așa numita Sêrbia veche.

S'a ḍisŭ că de aceea cei din Belgradŭ arŭ esagera așa de multŭ scirile ce vinŭ din Prisrena, pentru că ei arŭ voi sĕ se foloséscă de rĕscóla Albanesilorŭ, spre a pregăti materialŭ pentru o propunere în scopulŭ unei rectificărĭ de fruntarii în favórea Sêrbiei.

Nu este nimicŭ mai naturalŭ decâtŭ o asemenea dorință a Sêrbilorŭ. Dar cine încuragiază pe Sêrbĭ de a dá pe față tocmai acum dorința lorŭ? Nu cumva se află și la spatele Sêrbiei cineva? Și este acestŭ cineva Austro-Ungaria, care susține legăturĭ atâtŭ de intime cu tĕnĕrulŭ regatŭ, orĭ chiar Rusia?

Aceste sunt nisce întrebărĭ la carĭ, tocmai în momentele acestea când se pregătescŭ încurcăturile, cu greu se póte rĕspunde. Atârnă dela croiala întregului planŭ de acțiune alŭ marilorŭ puterĭ, că ce însemnătate mai póte avea cu timpulŭ rescóla Arnăuților din Albania. A presupune, că dela Skiernevice încóce Rusia nu póte voi decâtŭ numai pacea, séu că acum din causa certelorŭ sale cu Anglia nu i-ar veni bine unŭ conflictŭ în Orientŭ, este deocamdată, după părerea nóstră, unŭ lucru cam cutezatŭ.

Diplomația austro-ungară, își dă tóte sinlințele sĕ arate că nu doresce nicĭ o încurcătură în Orientŭ, dar este și rĕmâne bătătorŭ la ochĭ, că acele ḍiare din Sêrbia, carĭ au adusŭ scirea sensațională, că Austria concentréză trupe în Bosnia, cu scopŭ de a trece prin Sêrbia în Albania, au fostŭ date în judecată de către guvernulŭ sêrbescŭ. Dacă pacea și numai pacea este ținta tuturorŭ, atuncĭ de ce atâta turburare pe guvernulŭ sêrbescŭ pentru rĕspândirea unorŭ faime ca cele amintite?

Nu cumva cei ce pregătescŭ conflictulŭ în Orientulŭ européнŭ aștéptă mai ântêiu isbucnirea resboiului anglo-rusescŭ în Asia? Unele ḍiare rusescĭ au și esprimatŭ acéstă temere. In totŭ casulŭ se lucréză cu multă finețĕ pe după culise și suntemŭ curioșĭ sĕ vedemŭ ce va eși, în cele din urmă, din tóte acestea.

—o—

CRONICA POLITICĂ.

Tonulŭ ḍiarelorŭ oficióse din Londra devine totŭ mai rĕsboinicŭ din ḍi ce merge în contra Rusiei. Ele ḍicŭ, că nu potŭ pricepe cum se va mai puté ține pacea, dacă Rusia nu se va lăsa de pretențiunile sale. Decumva Emirulŭ din Afganistanŭ ar provoca pe Anglia sĕ-i dea ajutorŭ în contra Rusiei, asta n'ar puté-o refusă și atuncĭ rĕsboiulŭ nu s'ar mărginí numai în Asia. Tóte ḍiarele constatéză cu plăcere, că o armată de 50,000 de ómenĭ se află gata de luptă la marginea Afganistanului, totușĭ corespondentulŭ lui »Times« din Calcuta ḍice, că Anglia sĕ aibă gata încă 50,000 de ómenĭ spre a-i trimite în India. »Daily News« aduce scirea din Varna, că Rusia negoțiază cu Turcia, ca acésta sĕ fie neutrală când s'ar luă la bătaiă Rusia cu Anglia.

Rusia promite Turciei multe avantage și garantarea teritoriilorŭ în Asia și în Europa. Cum se vorbesce, n'ar domni unire în cabinetulŭ englezescŭ în privința dificultățilorŭ cu Rusia. Ministrulŭ de comerțŭ Chamberlain consideră motivele rusescĭ de a merge înainte de justificate și pledéză pentru Anglia sĕ se dea după pĕrŭ și astfelŭ sĕ dea Emirului din Afganistanŭ îndrumărĭ în acestŭ sensŭ. In Constantinopole se luptă din incidentulŭ acesta două partide, una, care sfătuesce pe Sultanŭ sĕ încheie alianță cu Rusia, éră alta ca sĕ facă alianță cu Anglia. Așa dar bieții Turcĭ se află în mare încurcătură, pentru că nu sciu, cu care dintre acestea puterĭ marĭ sĕ țină, ca într'adevĕrŭ sĕ nu-șĭ pericliteze printr'unŭ pasŭ greșitŭ cele mai vitale interese.

Repedea schimbare în relațiunile dintre Anglia și Rusia în cestiunea afgană se atribue împrejurărei, că Anglia s'ar fi convinsŭ despre marile pregătirĭ rĕsboinice ce le face Rusia în Asia centrală. O fóiă englesă ḍice, că Rusia dispune în ținutulŭ transcaspicŭ, în Mervŭ, în Turchestanŭ și în Siberia vestică de 35 batalióne, 10 regimente de căzacĭ și 12 baterii cu vr'o 100 de tunurĭ. Negreșitŭ că acésta e o putere armată considerabilă, pentru ca sĕ deștepte temerĭ pentru Heratŭ. Afară de acésta, ḍiare ruse guvernamentale au spusŭ pe față că din interiorulŭ imperiului s'au trimisŭ întărirĭ de trupe spre granițele afgane. Anglia pe de altă parte nu stă cu mânile în sînŭ. In Portsmouth o escadră stă gata de plecare, ér mobilisarea a două corpurĭ de armată indo-britice se face cu mare grabă spre a se trimite la Quettah și Pișin pe teritoriulŭ afganŭ. »Novoje Vremja« nu crede, că cestiunea afgană se va resolva pe cale pacinică, și ḍice că celŭ mai favorabilŭ momentŭ pentru unŭ rĕsboiu cu Anglia ar fi acuma. In același timpŭ însă fóia rusă 'șĭ esprimă temerea, că Austro-Ungaria va profita de acestŭ rĕsboiu spre a înainta în peninsula balcanică.

*

»Fremden-Blatt« conține unŭ comunicatŭ oficiosŭ asupra tendinței vĕdite din timpulŭ din urmă de-a esploatá întêmplările din peninsula balcanică în scopurĭ agitătóre. Numita fóiă ḍice, că telegrame sosite din Scutari, Cattaro séu Belgradŭ, precum și numeróse articule mai cu sémă în ḍiare slave, au căutatŭ sĕ dea unorŭ afacerĭ cu totulŭ locale unŭ caracterŭ generalŭ. Comitetulŭ de acțiune albanezŭ din Corfu lucréză prin pressa taliană, și presa slavă din Austro-Ungaria, mai alesŭ unŭ ḍiarŭ din Praga, atribue și monarchiei nóstre unŭ rolŭ activŭ însemnatŭ. Fóia vienesă descarcă pe Austro-Ungaria de orĭce amestecŭ în turburările din peninsula balcanică, ḍicêndŭ că ea nu doresce nicĭ o complicațiune, că are trebuință de pace și că nu voesce nicĭ o estindere. Totodată pressa austro-ungară găsesce, că telegramele din Belgradŭ despre mișcarea albanesă suntŭ esagerate și că prin acéstă Sêrbia ar intenționa o nouă regulare a granițelorŭ în favórea ei, de aceea îi atrage atențiunea de a nu căuta sĕ iasă din cadrulŭ tractatului din Berlin.

*

Ministrulŭ italianŭ Mancini, rĕspunḍêndŭ în 23 Martie la interpelațiunile lui Caracciolo și ale lui Vitelleschi despre politica colonială accentuă alianța Italiei cu puterile centrale europene și alianța séu celŭ puținŭ buna înțelegere cu Anglia. Cu privire la interesele Italiei în Marea mediterană a realisatŭ programa ce i s'a recomandatŭ în genere. O acțiune comună cu Anglia nu stă în contraḍicere cu alianța cu Germania și Austro-Ungaria, ci o completéză și este cea mai mare garanțiă pentru pacea europénă. In 1882 Italia n'a primitŭ o intervențiune necondiționată în Egipetŭ, din causă că era decisă sĕ nu priméscă nicĭ o îndatorire, care ar putea jigni stipulațiunile cu Germania și cu Austro-Ungaria. Cabinetulŭ italienescŭ a ajunsŭ acestŭ scopŭ. Acestei politice avemŭ de a mulțămi, că astăḍĭ petrece unŭ principe italianŭ în Berlinŭ, care are însărcinarea, ca și principii englesĭ carĭ petrecŭ acolo, ca sĕ ia parte la festivitățile în onórea împĕratului Germaniei. Dacă trupele italiene ce s'au trimesŭ la țĕrmulŭ Mărei roșie nu vorŭ ajunge spre a asigura teritoriulŭ ocupatŭ și ținuturile vecine, atuncĭ guvernulŭ va trimete și alte trupe câte vorŭ fi de lipsă. Anglia a probatŭ alăturarea Italiei la tractatulŭ anglo-egipteanŭ din 1877 relativŭ la sugrumarea negoțului cu sclavĭ și Italia va încheia în privința acésta unŭ tractatŭ deosebitŭ.

—o—

SCIRILE ḌILEI.

Unŭ oficiantŭ dela posta ungurésca din gara Predealŭ a fostŭ adusŭ aséră aci de către d. procurorŭ Kenyeres însoțitŭ de unŭ agentŭ polițienescŭ și s'a arestatŭ. In numĕrulŭ viitorŭ vomŭ da amĕnunte despre causa arestării.

—0—

Studenții universitarĭ sêrbĭ din Pesta, în numĕrŭ de 27, au adresatŭ ministrului instrucțiunei o petițiune, în care îlŭ rógă sĕ ia dispositiunĭ pentru înființarea unei catedre de limba și literatura sêrbéscă la universitatea din Pesta.

—0—

In Triestŭ se va ținea în curêndŭ o conferință pentru definitiva regulare a tarifului austro-ungaro-românŭ.

—0—

Se scrie din Madrid ḍiarului »L'Indépendance belge«, că, sĕptămâna trecută, la representațiunea operei lui Ponchielli »La Gioconda,« d-na Teodorini, artista română la opera din Madridŭ, simțindu-se indispusă la finele celui d'alŭ treilea actŭ, rugase pe regisorŭ sĕ céră publicului autorisațiunea d'a nu cântá romanța din actulŭ alŭ 4-lea. Cu tótă indispozițiunea ce resimția, d-na Theodorini fusese în prima parte a acestui actŭ artistă desĕvêrșită ca totdeuna; dér la ultima scenă, unŭ cumplitŭ atacŭ de nervĭ a făcut'o sĕ cadă pe scenă. Representațiunea s'a sfĕrșitŭ astfelŭ, ér diva, după o crisă de cincĭ minute, și-a revenitŭ în fire și a fostŭ transportată la otelulŭ ei. Familia regală, care era față la representațiune, trămise sĕ întrebe cum îi mai este și a doua ḍi întrégа societate din Madrid voi sĕ afle despre sĕnătatea simpaticei artiste.

—0—

Dr. Corneliu Diaconovicĭ se va retrage cu finea acestei sĕptĕmânĭ dela redacțiunea »Viitorului.«

—0—

»Națiunea« află, că în cursulŭ acestei sĕptĕmânĭ, A. S. principele Alexandru alŭ Bulgariei va sosi în Bucurescĭ

—0—

Din Agram se scrie, că archiepiscopulŭ croatŭ Mihailovicĭ a refusatŭ cererea unei deputaţiunĭ de a celebra la 19 Aprile unŭ serviciu divinŭ întru pomenirea apostolilorŭ slavĭ Cirilŭ şi Metodiu.

—0—

Arestarea secretarului dela ambasada persană din Viena, Mirza Hassan, s'au făcutŭ pe nedreptŭ, deórece ordinele şi decoraţiunile ce le'mpărţise, le primise dela şahulŭ Persiei. Nu se scie însă, dacă funcţionarulŭ de bancă Isatitsch din Viena şi baronulŭ Lederstegen din Berlinŭ, carĭ încă s'au arestatŭ pentru falsificărĭ de ordine şi decoraţiunĭ persane, suntŭ vinovaţĭ séu nu.

—0—

Din Cincĭ-bisericĭ se scrie, că ucigaşii Dakos şi Borzos suntŭ condamnaţĭ la mórte prin spêndurătóre şi vorŭ fi încurêndŭ esecutaţĭ.

—0—

„Przeglad‹ comunică, că la 25 Martie n. s'a ţinutŭ în Petersburgŭ o conferinţă a statului majorŭ generalŭ, pentru stabilirea modalităţilorŭ, sub care cavaleria regulată ar putea lua parte la eventualele acţiunĭ în Asia centrală, unde e lipsă de apă şi de nutreţŭ.

—0—

Comitetulŭ pentru darulŭ onorificŭ ce se va face lui Bismarck a hotărîtŭ, ca cu jumĕtate din banii adunaţĭ sĕ se cumpere moşia Schönhausen, ér cealaltă jumĕtate sĕ se întrebuinţeze pentru scopurĭ publice. Suma colectată se sue la 2.300,000 mărcĭ. Câţĭ nenorociţĭ nu s'arŭ ajuta cu acestĭ banĭ!

—0—

Din Veneţia se scrie, că soldatulŭ italianŭ Costanzo, care împuşcase în Padua trei suboficerĭ din compania sa, a fostŭ esecutatŭ prin împuşcare la 21 Martie n.

—0—

Marele Hotelŭ Langham din Chicago a arsŭ împreună cu peste 60 de călĕtorĭ, încuartiraţĭ în acelŭ hotelŭ.

—0—

»Pol. Corr.« e informată din Constantinopole, că în cercurile armene domnesce o mare amărîciune în contra Rusiei, deórece guvernulŭ rusŭ a hotărîtŭ ca până la 1 Septembre sĕ închidă tóte scólele armene din Caucasŭ spre a le pune sub administraţiunea rusă, luându-le tóte proprietăţile şi fondurile.

———

Braşovŭ 14 Martie a. c.

Vedemŭ cu părere de rĕu, că „Tribuna", după o tăcere de vre-o doue septĕmânĭ, s'a hotărîtŭ de-a merge şi mai departe cu „îndrăsnéla" ei, adoptândŭ o purtare, care pe lângă altele denotă o totală lipsă de respectŭ faţă cu cetitorii ei.

Abstragêndŭ dela tóte celelalte, este fórte multŭ şi numai aceea de-a pretinde dela unŭ cetitorŭ cu mintea sănătósă, ca sĕ mistue frase şuchiate ca cea următóre:

»Conflictulŭ dintre „Gazeta Transilvaniei‹ şi »Tribuna‹ nu s'a produsŭ acum, ci chiar mai înainte de a fi apărutŭ »Tribuna‹ şi totdéuna relaţiunile dintre noi şi colegii noştri dela »Gazetă‹ au fostŭ incordate.‹ („Tribuna" nr. 57 din 1885).

Astfelŭ „conflictulŭ" s'ar putea reduce până înainte de facerea lumii. Ar fi, credemŭ, în interesulŭ cetitorilorŭ „Tribunei," ca colegii noştri dela acéstă fóiă sĕ mai absolveze unŭ cursŭ de logică şi sĕ înveţe a scrie cum se cade şi la înţelesŭ. Dér sĕ trecemŭ la obiectŭ:

In locŭ de a întîmpina cu faţa deschisă rĕspunsulŭ, ce li l'amŭ datŭ noi în urma necalificabilei lorŭ provocărĭ şi în locŭ de a-şĭ recunósce greşelele, colegii dela „Tribuna" voiescŭ sĕ facă muşama conflictulŭ, „ce s'a pronunţatŭ" între noi şi ei, şi în acelaşĭ articulŭ, unde declară în introducere, „că arŭ fi fórte mâhniţĭ dacă justificarea lorŭ arŭ fi luată dreptŭ unŭ atacŭ îndreptatŭ contra colegilorŭ lorŭ dela „Gazeta," — ne declară pe noi cei dela „Gazeta" de ómenĭ vanitoşĭ şi lipsiţĭ de seriositate, dicêndŭ: „încordarea dintre „Gazeta" şi „Tribuna" nu are altŭ punctŭ de plecare decâtŭ o cestiune de vanitate personală, o rivalitate cu desĕvêrşire lipsită de motive seriόse."

Cei dela „Tribuna" au sêmţitŭ trebuinţa de a se justificá faţă cu publiculŭ. Noi nu sêmţimŭ nicĭ-decum acésta trebuinţă, pentru că „Gazeta" este o carte deschisă înaintea tuturorŭ celorŭ carĭ voiescŭ sĕ cunóscă scopurile şi intenţiunile nóstre şi fiind-că şi în casulŭ de faţă, alŭ conflictului provocatŭ de „Tribuna", ni-amŭ pronunţatŭ clarŭ şi limpede şi în deplina consciinţă a datoriei nóstre de publicişţĭ românĭ în situaţiunea gravă şi „atâtŭ de acută", ca ceea în care ne aflămŭ. Amŭ citatŭ în modŭ lealŭ tóte însinuările şi calumniările „Tribunei", dându-ne părerea obiectivă asupra atitudinei ei periculóse şi declarămŭ susŭ şi tare, că nu sêmţimŭ trebuinţa nicĭ de a adauge, nicĭ de a retrage ceva din ce amŭ dişŭ.

Amŭ fi fostŭ în dreptŭ a aşteptá ca colegii noştri dela „Tribuna" sĕ se pórte cu aceeaşĭ lealitate în lupta ce au provocat'o ei, aruncându-ne în faţă nisce însinuărĭ, pe carĭ nicĭ adversarii neamului nostru n'au cutezatŭ până adĭ a ni-le face. Dar se vede că lupta dréptă şi făţişă le este unŭ ce necunoscutŭ celorŭ dela „Tribuna." Ei retacŭ înaintea cetitorilorŭ lorŭ totŭ ce cuprindŭ mai agravantŭ pentru dênşii cele 12 colóne „tipărite mare, parte cu garmond" ale rĕspunsului nostru. Nicĭ măcar aceea nu vorŭ sĕ li-o spună, că acele colóne suntŭ pline de citate verbale scóse din articulii apăruţĭ în „Tribuna." Astfelŭ, se înţelege, le potŭ vorbi cetitorilorŭ de „necuviinciόse invective" şi potŭ „trece la ordinea dilei peste ele."

Este fórte caracteristicŭ pentru colegii dela „Tribuna" acestŭ modŭ de procedere. Fără a se încerca măcar de-a resfrânge argumentele ómenilorŭ, ei alérgă la mijloculŭ, propriu numai ómenilorŭ laşĭ, de-a denatura şi înegri motivele, ce ni-au condusŭ în disputa, provocată de ei, în care nicĭ măcar pe unŭ momentŭ n'amŭ încetatŭ de a fi obiectivĭ şi n'amŭ părăsitŭ terêmulŭ principiarŭ, singurulŭ pe care luptămŭ de unŭ lungŭ şirŭ de anĭ.

Ne imputá colegii noştri vanitate şi rivalitate personală, ca motivŭ alŭ apĕrărei nóstre în contra „semnalului", ce dicŭ că ni l'au datŭ ei, insinuându-ne, că amŭ fi capabilĭ a ne aliá cu inimicii ţĕrei.

Rivalitate? Calea valea! numai de ai avé cu cine sĕ rivalisezĭ. Dar cu nisce ómenĭ, cari află plăcere în aceea de-a suspiţioná şi calumniá pe fraţii lorŭ şi de a defăima pe unŭ Horia şi Cloşca, cine va avé ambiţiunea sĕ rivaliseze?

Dar colegii noştri nicĭ că suntŭ în stare a rĕsfrânge argumentele obiective aduse de noi în contra atitudinei lorŭ. Atuncĭ trebuia, celŭ puţinŭ pentru respectulŭ cetitorilorŭ „Tribunei", sĕ fi tăcutŭ mai departe, cum au tăcutŭ douĕ sĕptĕmânĭ, şi sĕ nu alerge la ajutorulŭ publicului, ca elŭ, publiculŭ, „sĕ ne ţină în frêu."

Cei dela „Tribuna" se vede că sêmtŭ trebuinţa de a fi ţinuţĭ în frêu, deórece dicŭ că „vina nu e a lorŭ, carĭ scriu, ci a publicului, care póte sĕ mistue chiar şi atuncĭ când ei işĭ batŭ jocŭ de cuvîntulŭ tipăritŭ."

Ei bine, acésta a fostŭ şi este şi scopulŭ nostru: ca „sĕ ţinemŭ în frêu" pe cei dela „Tribuna", care cu-o îngâmfare ridiculă se gerézá de organŭ alŭ opiniunei publice române dela noi.

Le declarămŭ cu tótă seriositatea colegilorŭ dela „Tribuna," că nu sêmţimŭ nicĭ cea mai mică plăcere de-a disputa cu ei; dar îi sfătuimŭ, ca pe viitorŭ sĕ bage bine de sémă cum scriu şi ce scriu!

———

Esposiţiunea din Peşta.

Budapesta, 21 Martie n. 1885.

Pregătirile pentru esposiţiunea regnicolară, care se va ţiné în êstŭ anŭ în Budapesta, se continuă cu mare grabă. Se face totŭ ce numai este posibilŭ spre a se puté dovedí înaintea strĕinilorŭ, câtŭ de înaintată este Ungaria în cultură şi civilisaţiune. Ér de altă parte nu este perdută din vedere nicĭ aceea, ca ţĕrile de sub coróna ungară sĕ fie representate în unŭ costumŭ câtŭ numai se póte de maghiarŭ. Scrierea obiectelorŭ espuse preste totŭ va fi mai numai maghiară. Altă limbă d. e. germană şi francesă va fi întrebuinţată icĭ şi colo ca esceptiune pentru orientarea strĕinilorŭ, séu din consideraţiune cătră vr'o ţară strĕină óre-care, care va lua parte la esposiţiune. Pre timpulŭ deschiderei va fi gata numai catalogulŭ celŭ unguresců alŭ esposiţiunei, pre când celŭ germanŭ şi francesŭ numai târdiu după aceea. Intr'aceea presa maghiară cugetă şi este de părere, că viceprimarulŭ şi preşedintele reuniunei scolastice maghiare Gerloczy a făcutŭ unŭ mare serviciu maghiarismului prin cunoscuta sa epistolă, ce a adresat'o firmelorŭ nemaghiare de aicĭ, pentru delăturarea inscripţiunilorŭ nemaghiare, ca Budapesta sĕ apară înaintea streinilorŭ, carĭ vorŭ cercéta esposiţiunea, câtŭ de maghiară. Afară de aceste în favorulŭ esposiţiunei s'a câştigatŭ şi presa strĕină şi se sperézá, că între esponenţĭ vorŭ figura mai mulţĭ şi dintre locuitorii ţĕrilorŭ vecine.

Décă mergemŭ afară din oraşŭ prin strada radială, care stradă este una dintre cele mai frumóse ale capitalei ungare, ajungemŭ la păduricea urbană (Stadtwäldchen), în partea căreia spre resăritŭ se află teritorulŭ esposiţiunei de presentŭ întregŭ ocolitŭ cu stoborŭ (palantŭ, ulucĭ) şi în estensiune de 300,000 metri pătraţĭ. Aicĭ numai cu biletŭ dela direcţiunea esposiţiunei póte omulŭ intrá. Confusiunea este încă mare, deşí pavilionurile în numĕrŭ de 98 mai tóte sunt sub acoperişŭ. Esposiţiunea se află în stadiulŭ organisării croite după unŭ planŭ modernŭ şi cu gustŭ întocmitŭ, până la deschidere încă este fórte multŭ de lucru. Abstragêndŭ dela aceea că luna lui Aprile este menită pentru arangiarea obiectelorŭ espuse, apoi se dice, că numĕrulŭ esponenţilorŭ trece peste 9000 de inşĭ. Obiectele espuse vorŭ fi împărţite în 32 de grupe principalĭ.

Dintre pavilionurile esposiţiunei, mai cu sémă doue suntŭ, carĭ atragŭ mai tare atenţiunea privitorului. Aceste suntŭ pavilionulŭ idustrialŭ şi pavilionulŭ regalŭ. Celŭ dintêiu edificatŭ în stilŭ italianŭ de renaissance

---

FOILETONŬ.

OVIDIU.

(Piesă în 4 acte şi în versurĭ de **V. Alexandri.**)

(Urmare şi fine).

Actulŭ III se petrece în vila lui Ovidiu. Poetulŭ mâhnitŭ înécă amarulŭ sufletului în undele spumóse ale vinurilorŭ de Chio şi Falerno. Soţii lui de plăcere şi frumósele curtesane romane se îmbată în plăcerĭ. Mecena vine sĕ spună lui Ovidiu sĕ fugă, sĕ scape de mânia lui Augustŭ şi de mórtea care'lŭ aşteptă. Poetulŭ nu voiesce, până când Mecena rostesce numele Perillei, copila iubită a lui Ovidiu.

După plecarea lorŭ, petrecerile continuă cu veseliă până la reîntórcerea spăimêntată a poetului, care le spune că spionii lui August îlŭ urmărescŭ pretutindenĭ. Trebue sĕ fugă din Roma. Cotta, amiculŭ sĕu, se oferă a'i arĕta căi ascunse şi de puţinĭ sciute. Vorŭ sĕ plece, Julia apare în mijloculŭ curtesanelorŭ, în sinulŭ orgiei. Fata primei şi multŭ coruptei Iulie, spusese lui August la finele actului II:

A! nu vrei sĕ te înduplecĭ la ruga mea?.... Nu vrei?
Gândescŭ l'a a ta frică; am totŭ sângele ei,
M'oiu compromite astfelŭ şi aşa departe voiu merge,
Câtŭ lustrulŭ de corónă pe frunte-mĭ se va şterge.

Venindŭ acum în orgiă, Julia îşĭ îndeplinesce făgăduiala, »par un coup de maître«. Pasiunile o turmentă. Domniţa Romei, Julia sublimă, dice curtesanilorŭ şi tinerilorŭ îmbĕtaţĭ de amorurĭ:

Ca voi am sete mare în d'alba mea junie
De viaţă, de uitare, de de amorŭ şi de beţie;
Nepóta lui Octaviu ia locŭ adĭ printre voi,
Frumóse curtesane a Romei. . . . .

Ovidiu spăimêntatŭ ântêiu de urmările îngroditóre ale acestei nebunii, se încércă s'o răpéscă din mijloculŭ perdării. In urmă, înflăcăratŭ de privirile ardĕtóre ale Juliei, Ovidiu, nebunŭ de pasiune, strigă:

..A! décă ai decisŭ
Sĕ 'nfrunţĭ orĭce osândă, păşind peste unŭ abisŭ,
Sĕ intri în gura lumii mai négră, mai grozavă
Decâtŭ a unui şérpe cu limbă de otravă,
Vin' în orgia nopţii voioşĭ sĕ ne aruncămŭ
Şi'n cupele de aurŭ norocul sĕ'necămŭ!
Amicilorŭ! daţĭ sborulŭ nebunelorŭ avênturĭ,
Intunece-se mintea şi ducă-se pe vênturĭ;
Şi valurile mării înalţe-se în zenitŭ
Şi cadă pe noi . . . . cadă totŭ cerulŭ prăbuşitŭ.

Beţia începe. Glicera cântă improvisaţiunile întraripate ale poetului şi ale Juliei. Sclavele varsă focosulŭ Falern, amestecatŭ cu arome şi cu mărgăritare; sala petrecerilorŭ résună de invitaţiunile Glicerei:

Varsă în cupa mea de aurŭ
Vinulŭ roşŭ ce desfătéză
. . . .
. . . .
Venus! dea voluptăţii,
Varsă'n mine foculŭ tĕu.

Augustŭ urmatŭ de Mecena apare pentru a'şĭ găsi nepóta trântită în lupanare şi încongiurată de aşa numiţii domnitorĭ ai lumii »nedemnĭ de libertate şi copţĭ pentru sclăviă.« Esilulŭ vecĭnicŭ e pedépsa lui Ovidiu şi a Juliei.

In actulŭ IV, Ovidiu, slăbitŭ de suferinţe, de dorulŭ ţĕrii şi de asprimea locurilorŭ ce locuise de anĭ de dile, se întórce dela luptă, de prin prejurulŭ oraşului Tomi. Sub conducerea lui, Tomitanii au gonitŭ pe barbarĭ şi mulţămescŭ poetului de iubirea ce le arată. De géba însĕ sunt tóte; durerea îlŭ inteţesce, cu tóte îngrijirile şi mângăerile Sarmizei, tênĕra Tomitană, a cărei figură aduce aminte lui Ovidiu pe fica sa Perilla. Plângerile, şi jalea, şi versurile ce scrie poetulŭ după plecarea tinerei sale prietine, sunt duióse ca şi nefeicirrea lui. Scăpată din esilŭ, Iulia vine la Tomi, dér numai pentru a fi faţă la mórtea poetului. Emoţiunile stinseră pe Ovidiu; amicii sĕ-i sosescŭ în Tomi şi îi spunŭ că Roma îlŭ rechiamă cu dragŭ lângă alŭ ei sînŭ. De geaba tóte, agonia începe, poetulŭ nu înviioréză unŭ momentŭ decâtŭ pentru a vedea neînlăturabila decadenţă a imperiului şi rĕsărirea vlăstarilorŭ neolatinĭ:

este situată în centrulŭ teritorului avêndŭ estensiune de 14.000 metri patraţĭ în forma unei figure paralelograme. Din tóte cele patru colţurĭ ale acestei figure se înalţă câte unŭ micŭ pavilionŭ, şi în fiecare părete se află câte o pórtă principală cam de 22 metri de înaltă, ér din mijlocŭ se înalţă o cupolă imposantă de 48 metri. Spesele acestui pavilionŭ se urcă peste 600,000 fl.; ca materialŭ de edificare s'a întrebuinţatŭ: cărămidă, pétră, ferŭ şi sticlă.

Pavilionulŭ regalŭ, care este totodată şi obiectŭ de esposiţiune, cu multŭ mai micŭ, este edificatŭ cu unŭ gustŭ deosebitŭ. Are o cupolă frumósă, ferestre cu sticlă colorată, scărĭ de două părţĭ, fruntaru frumosŭ şi însemne de rĕsboiu sculptate în reliefŭ ca nisce statue micĭ pe cele patru colţurĭ ale coperişului. Mobilarea şi arangiarea internă încă va fi fórte de gustŭ. Acestŭ pavilionŭ în absenţa Maiestăţilorŭ Lorŭ va fi deschisŭ şi pentru publicŭ.

Afară de aceste, ne atragŭ atenţiunea mai cu sémă următórele pavilonurĭ, şi anume: celŭ de arte, celŭ orientalŭ şi celŭ de vênatŭ.

Éstŭ din urmă este fórte originalŭ în soiulŭ sĕu. Are păreţĭ de scândurĭ de bradŭ şi stejarŭ necurăţitŭ de cojĭ, preparate anume pentru acestŭ scopŭ, şi este acoperitŭ cu şindile. S'ar părea că este o casă de bradŭ dela munte.

Spesele esposiţiunei sunt destulŭ de considerabile, pentrucă acele se urcă peste două milióne de fl. v. a.

Deschiderea esposiţiunei se va face în Dumineca de 2 Maiu n. a. c. în presenţa Maiestăţii Sale a împĕratului-rege şi a Alteţei Sale archiducelui Rudolfŭ, care este protectorulŭ esposiţiunei. Esposiţia va fi deschisă până la finea lunei lui Octomvre. In acestŭ timpŭ teritoriulŭ esposiţiunei va stă deschisŭ pentru publicŭ dela 8 óre a. m. până la 11 óre din nópte, pe când edificiurile vorŭ fi deschise numai dela 9 óre a. m. până la 6 óre p. m. Biletele de întrare în cele trei ḑile dintêiu vorŭ fi câte cu 1 fl., în celelalte ḑile de sĕptĕmână între órele 8 a. m. şi 6 p. m. 50 cr., Dumineca şi în sĕrbătorĭ totŭ în acelŭ timpŭ 30 cr., ér biletele de séră pentru órele 6—11 vorŭ fi cu câte 20 cr.

Pentru petrecerea şi comoditatea publicului încă se facŭ tóte pregătirile. Vorŭ fi orológe şi lumină electrică; concerte, prelecţiunĭ şi producţiunĭ pirotechnice gratuite etc. Afară de aceste, pentru ca publiculŭ din afară sĕ pótă căpĕta locuinţe mai lesne, magistratulŭ urbanŭ a arangiatŭ cancelariă pentru mijlocirea cuartirilorŭ, care cancelariă are filiale pela tóte garele căilorŭ ferate de aicĭ.

X.

Unŭ Chrisovŭ domnescŭ.

Unŭ abonatŭ a trămisŭ ḑiarului »Dreptulŭ« o copiă după unŭ Chrisovŭ alŭ lui Mateiu Basarabŭ vodă din 24 Octomvre 1644 pentru vama de peşte dela Snagovŭ, Chrisovŭ publicatŭ în ḑiarulŭ »Luptătorulŭ.« Ne grăbimŭ a-lŭ reproduce, ca unŭ documentŭ caracteristicŭ atâtŭ pentru limbagiulŭ vigurosŭ ce se întrebuinta la aceea epocă de autorităţĭ şi mai alesŭ pentru frumseţa şi puritatea limbii:

»Cu mila lui Dumneḑeu, Eu Mateiu Basarabŭ V. V. »sĕ'şĭ Domnŭ, scriu Domnia Mea ţie, Vaso Vameşule, că ce »porc-de-câne eştĭ tu de cărţile mele nu le bagĭ în »sémă.

»A făcutŭ Domnia Mea cărţĭ părintelui Snagoveanŭ »sĕ'şĭ ia dreptu sĕu după locu lui dela Spanţovŭ, cum a »fostŭ legea şi obiceiulŭ, ér tu feciorŭ de curvă nu bagĭ »cărţile Domniei Mele în sémă.

„Sĕ cauţĭ dér sĕ laşĭ sĕ'şĭ ia elŭ ce este obicinuitŭ, »că voiu trămite Domnia Mea de acolo te va spânḑura.«

»Acestea îţĭ scriu şi e sigura Domniei mele.«

Bugetulŭ României.

In cameră s'a depusŭ raportulŭ generalŭ asupra proiectului de bugetŭ pe 1885—1886. Raportorŭ este d. Emilŭ Costinescu.

Iată cum se echilibrézä acestŭ bugetŭ:

La veniturĭ:

Contrib. directe	24,780,000.—
„ indirecte	54,835,000.—
Veniturĭ domeniale	20.963,108.—
Căile ferate şi mina Bahna	11,617,925.44
Poşte, telegrafe, impr. etc.	5,273,000.—
Venit. minister. finanţelorŭ	1,958,000.—
» » rĕsboiu	798,000.—
» » esterne	138,000.—
„ » instr. publică	109,762.—
» » justiţiei	3,000.—
Diferite veniturĭ	6,527.925.—
Totalŭ lei	127,003 720.44
Din exc. 1883—84, încheiatŭ la 30 Sept.	1,500.000.—
	128,503,720 44

La cheltuelĭ:

Datoria publică	51,129,173.94
Minist. rĕsboiu	28,421,406.—
» finanţe	10,516,799.—
» instr. publ.	12,762.909.60
„ interne	10,007,508.41
» lucrărĭ publice	3,903,784 50
« agric. dom. etc.	3,963.920.03
„ justiţiei	4,742,742—
„ externe	1,639,451.—
Cons. miniştrilorŭ	62,960,—
Cred. suplim. şi extraord.	1,353,012.96
Totalŭ lei	128,503,720.44

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alŭ »Gaz Trans.«)

Pesta, 26 Martie. — In Sebeşŭ s'a proclamatŭ în unanimitate deputatŭ contele Ludovicŭ Toldy Horvath, candidatulŭ guvernamentalŭ.

Zara, 26 Martie. — Părechea princiară de corónă a sositŭ erĭ diminéţă la Sebeniţa, făcù o preumblare prin oraşŭ, sĕrbătoresce împodobitŭ, fiindŭ salutatŭ cu entusiasmŭ şi aruncându-se în continuu florĭ de pe ferestre; făcù apoi o escursiune la Scardona şi la cataractele dela Cherca. Séra a sositŭ aci pe o plóiă torenţială.

DIVERSE.

O pungăşiă îndrăsnéţă. — Citimŭ următórele în »Galaţiĭ« dela 10 curentŭ: »Ierĭ, cu vaporulŭ dela 4 óre sosì în acestŭ oraşŭ, venindŭ dela Isaccea, unŭ negustorŭ evreu din acelŭ oraşŭ, numitŭ Pincus Hahamu, şi debarcândŭ plecă pe josŭ pe strada Portului spre a se duce la magasinulŭ d-lui Iacobŭ Nedei, de unde avea sĕ cumpere marfă pentru prăvălia sa din Isaccea. Pe când urca dealulŭ din portŭ, îĭ eşi înainte unŭ pungaşŭ evreu, tênĕrŭ şi curăţelŭ îmbrăcatŭ, care prefăcêndu-se că-lŭ cunósce îlŭ întrĕbă de unde vine şi ce are sĕ facă în Galaţĭ. Pincus Hahamu îĭ rĕspunse cu naivitate ceeace avea sĕ facă şi unde se ducea. Atuncĭ pungaşulŭ îlŭ sfătuĭ sĕ apuce pe altŭ drumŭ spre a eşi mai lesne la d. Nedei, deórece dealulŭ fiindŭ mare şi elŭ (negustorulŭ din Isaccea) bĕtrênŭ îĭ va fi anevoiă d'a se urca, oferindu-se în acelaşŭ timpŭ pungaşulŭ a-lŭ conduce. Evreulŭ se învoì şi pungaşulŭ îlŭ duse pe strada Negroponte, şi pe alte uliţe până ce se înfundară amêndoi într'o ulicióră strâmtă şi întunecósă, care dă spre biserica sf. Dumitru. Aci, la unŭ momentŭ datŭ, pungaşulŭ prefăcêndu-se că ridică ceva de josŭ, înfăţişă tovarăşului sĕu unŭ portofelŭ în care se aflau mai multe ruble rusescĭ de hârtiă, ḑicêndu-i că l'a găsitŭ şi că vorŭ împărţi amêndoi banii. După ce mai făcură câţĭ-va paşĭ pe uliţă, le eşi înainte unŭ altŭ pungaşŭ, tovarăşŭ alŭ celui dintêiu, întrebându-i dacă n'au găsitŭ nisce banĭ pe carĭ i-a perdutŭ în acea stradă. Ei, naturalŭ, au negatŭ, însă păgubaşulŭ stărui sĕ-i caute şi astfelŭ evreulŭ din Isaccea fù nevoitŭ a-şĭ scóte punga în carea avea o sumă de 600 lei în aurŭ, argintŭ şi hârtiă. Păgubaşulŭ se făcù că'şĭ caută banii săi printre acei ai evreului şi cu multă dibăcie şterse vr'o sută şépte-ḑecĭ de lei fără ca acestŭ din urmă sĕ bage de sémă. In timpulŭ acestei operaţiunĭ, celalaltŭ pungaşŭ totŭ arĕtă evreului portofelulŭ găsitŭ şi pe care 'lŭ avea în mânecă, spre a'i distrage astfelŭ atenţiunea. Păgubaşulŭ spuse apoi că nu sunt banii săi şi plecă lăsândŭ pe evreu şi pe tovaroşulŭ sĕu a 'şĭ continua drum

până în capulŭ stradei, unde pungaşulŭ pretestândŭ a i mâné în urmă apucà pe altă stradă şi se făcù nevĕḑu

Tocmai după ce ajunse singurŭ acolo unde se duce evreulŭ din Isaccea descoperì că a fostŭ victima ur îndrăsneţe pungăşii şi se plânse imediatŭ autorităţilo locale.“

***

Unŭ monstru. — Unŭ ḑiarŭ brasilianŭ anunţă c însărcinatulŭ de afacerĭ alŭ Brasiliei la Paz, în Bolivi a trămisŭ minislrului afacerilorŭ străine mai multe foto grafii ale unei amfibii estraordinare, care a fostŭ omorît în rîulŭ Bini, în Bolivia, după ce s'a trasŭ în ea trei-ḑe şi şése de glónţe. Din ordinulŭ preşedintelui Boliviei ḑice acelŭ ḑiarŭ, scheletulŭ a fostŭ dusŭ la Paz. Dob toculŭ are o lungime de 12 metri. Afară de capulŭ prin cipalŭ, are pe spate alte două capete fórte bine for mate şi aşeḑate unulŭ lângă altulŭ. Cele trei capet suntŭ cu totulŭ la felŭ şi sémănă cu capulŭ unui câne Cele patru picióre, scurte dér gróse, se termină prin nisc unghii marĭ, picĭórele, pântecele şi gâturile suntŭ acope rite de nisce solzĭ fórte tarĭ; o îndoită cuirasă de solz pe care n'o póte pĕtrunde glónţele, protege spinarea ş părţile superióre ale corpului. Gâtulŭ capului este lung şi pântecele umflatŭ. Profesorulŭ Givetti, care a esaminatŭ acestŭ dobitocŭ, crede că nu este unŭ monstru ci unŭ dobitocŭ de o speciă fórte rară séu care aprópe a dispărutŭ, căcĭ câte-va vase de pămêntŭ arsŭ, din timpulŭ Incailorŭ, imită forma acestui dobitocŭ.

***

O esperienţă cu usturoiulŭ în contra turbărei. — Citimŭ următórele în »Cultivatorulŭ«, organulŭ cercului agricolŭ din Bucurescĭ: D. Boaley, membrulŭ academiei francese de sciinţe, prescrie următorulŭ metodŭ: Rana pacientului se spală bine cu apă şi apoi se frécă cu usturoiu pulverisatŭ. Afară de acésta, bolnavulŭ trebue sĕ ia în decursŭ de 8—9 ḑile de 23 orĭ ceaiu de usturoiu, şi atâtŭ în acestŭ rĕstimpŭ câtŭ şi ceva mai încolo tóte mâncările sĕ fie cu usturoiu. Se scie că cépa şi usturoiulŭ activézä digestiunea.

BIBLIOGRAFIA.

Beiu, Vodă, Domnŭ, romanŭ istoricŭ de Theochar Alexi, broşura duplă 23—24, cu o ilustraţiune, a eşitŭ de sub tiparŭ. Preţulŭ 1 leu séu 40 cr.

Scóla practică, magazinŭ de lecţiunĭ şi materii pentru instrucţiunea primară, de Vasile Petri, Nr. 11—12. Tomulŭ III, Năsăudŭ 1885.

Note critice asupra scrierii d-lui A. D. Xenopolŭ »Teoria lui Rösler,« de N. Densuşianu, Bucurescĭ, tipografia »Românulŭ« Carolŭ Göbl, strada Dómnei Nr. 14, 1885. Cuprinsulŭ: Părerile lui Petru Maiorŭ. Ideile conţinute în cartea d-lui Xenopolŭ. Conclusiune.

Lamentaţiunĭ în pustiă, de Petru Opranŭ. Craiova, tipo-litografia naţională Ralianŭ Samitca, 1885.

Mărturisirea pĕcatelorŭ de Petru Opranŭ. Craiova. tipo-litografia naţională Ralianŭ Samitca, 1885.

Cursulŭ la bursa de Viena

din 24 Martie st. n. 1885.

Rentă de aurŭ 4%	99.20	Bonurĭ croato-slavone	100.—
Rentă de hârtiă 5%	93 80	Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	98 50
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	147.—	Imprumutulŭ cu premiu ung.	119 25
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	98.80	Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului	119.30
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	122.50	Renta de hârtiă austriacă	83.25
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	109.90	Renta de arg. austr.	83.60
Bonurĭ rurale ungare	103.—	Renta de aurŭ austr.	108 80
Bonurĭ cu cl. de sortare	103.—	Losurile din 1860	139 20
Bonurĭ rurale Banat-Timişŭ	102.—	Acţiunile băncei austro-ungare	863.—
Bonurĭ cu cl. de sortare	102.—	Act. băncei de creditŭ ung.	310.75
Bonurĭ rurale transilvane	101.70	Act. băncei de creditŭ austr.	301.70
		Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5.81
		Napoleon-d'orĭ	9.79½
		Mărcĭ 100 imp. germ.	60.55
		Londra 10 Livres sterlinge	124.20

Bursa de Bucurescĭ.

Cota oficială dela 12 Martie st. v. 1885.

	Cump.	vênd.
Renta română (5%)	91	—
Renta rom. amort. (5%)	94½	—
» convert. (6%)	89½	—
Impr. oraş. Buc. (20 fr.)	32½	—
Credit fonc. rural (7%)	100½	—
» „ „ (5%)	85¼	—
» » urban (7%)	97¼	—
» » » (6%)	91	—
» » » (5%)	83½	—
Banca naţională a României	1210	—
Ac. de asig. Dacia-Rom.	303	—
« » » Naţională	220	—
Aurŭ	12.¼%	—
Bancnote austriace contra aurŭ	—	—

Editorŭ: Iacobŭ Mureşianu.

Redactorŭ responsabilŭ: Dr. Aurelŭ M...

Vĕdŭ Roma cum espiră.... vai! Roma nu mai este!
Puterea ei?..... legendă; istoria-i? poveste.
A fostŭ,.... s'a ştersŭ cu nume, cu gloriă, cu totŭ,
Dér
Norulŭ greu dispare..., lumina cresce în urmă;
Trecŭ secolĭ!... o minune!... Aicĭ în rĕsăritŭ
Vlăstarulŭ, fiu alŭ Romei, stejarŭ a devenitŭ;
Şi Istrulŭ moştenesce alŭ Tibrului renume;
Se 'nalţă o nouă Romă..... renasce o nouă lume.
. . . .
Excelsior!.... Nu, gintea latină în vecĭ nu móre!

Acesta-i subiectulŭ piesei poetului românŭ. O nouă piatră preţiósă se adauge pe coróna lui poetică, o piatră preţiósă, care nu se va întuneca nicĭodată, ci din contră va lucí din ce în ce mai multŭ, căcĭ rarŭ frumseţea limbei, gingăşia icĭ şi puterea dincolo ale inspiraţiunei, măestria versului vorŭ fi date, în scene poetice ca cele din actele 2, 3 şi 4, cu mai multă intensitate ca aceea a d-lui Alecsandri. Cine se va plânge decĭ că poetulŭ, pentru cea mai mare fală a limbei şi literaturei nóstre, a luatŭ totdéuna, ca şi 'n Fântâna Blandusiei, înaintea dramaturgului?

(După »Românulŭ«) **Gionŭ.**

Anunțămŭ acelorŭ onorațĭ cetitorĭ, carĭ vorŭ bine voi a se aboná la fóia nóstră de aicĭ încolo, că avemŭ încă în reservă numerĭ dela începutulŭ anului 1885, prin urmare potŭ sĕ aibă colecțiunea completă.

Administrațiunea »Gazetei Transilvaniei.«

Nr. 2920—1885.

Concursŭ!

Pentru ocuparea unui postŭ vacantŭ de cancelistŭ la sedria orfanală orășenéscă, împreunatŭ cu unŭ salariu anualŭ de 450 fl. și pentru locuință 100 fl. — se escrie prin acésta concursŭ.

Petenții pentru acestŭ postŭ au — pe lângă documentarea sciințelorŭ scolare, cunóscerei celorŭ 3 limbĭ ale patriei, destoiniciei în resortulŭ de conceptŭ, purtărei lorŭ morale, și că nu au trecutŭ etatea de 40 de anĭ — de a-șĭ așterne petițiunile astfelŭ instruate până în 8 Aprilie a. c. subscrisului magistratŭ.

Brașovŭ, 21 Martie 1885.

Magistratulŭ oraș.

1—3 (Nr. 38)

Mersulŭ trenurilorŭ

pe inia **Predealŭ-Budapesta** și pe linia **Teiușŭ-Aradŭ-Budapesta** a călei ferate orientale de statŭ reg. ung.

Predealŭ-Budapesta

	Trenŭ accelerat	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus	Trenŭ de persóne
Bucurescĭ	7.15	—	—	—
Predealŭ	1.09	—	—	9.50
Timișŭ	1.33	—	—	10.15
Brașovŭ	2.06	—	—	10.50
	2.16	6.30	5.45	
Feldióra	2.44	7.09	6.28	
Apatia	3.03	7.41	7.07	
Agostonfalva	3.18	8.09	7.42	
Homorodŭ	3.51	8.53	8.51	
Hașfaleu	4.51	10.18	10.52	
Sighișóra	5.11	10.55	11.56	
Elisabetopole	5.39	11.36	12.43	
Mediașŭ	6.00	12.11	1.23	
Copsa mică	6.29	12.35	2.07	
Micăsasa	—	12.54	2.27	
Blașiu	7.02	1.29	3.06	
Crăciunelŭ	—	1.45	3.22	
Teiușŭ	7.38	2.26	4.15	
Aiudŭ	7.55	2.48	4.44	
Vințulŭ de susŭ	—	3.12	5.10	
Uióra	—	3.19	5.19	
Cucerdea	8.24	3.36	5.47	
Ghirisŭ	8.48	4.10	6.38	
Apahida	—	5.39	8.51	
Clușiu	10.08	5·59	9.18	
	10.18	6.28	8.00	
Nedeșdu	—	6.54	8.34	
Ghirbĕu	—	7.10	8.59	
Aghirișŭ	—	7.25	9.35	
Stana	—	7.49	10.16	
Huiedinŭ	11.33	8.11	11.04	
Ciucia	12.06	8.52	12.17	
Bucia	—	9.11	12.47	
Bratca	—	9.29	1.21	
Rév	12.25	9.52	2.05	
Mező-Telegd	1.11	10.27	3.08	
Fugyi-Vásárhely	—	10.46	3.39	
Várad-Velințe	—	10.56	3.55	
Oradia-mare	1.49	11.04	4.06	
	1.54	11.14	7.30	
P. Ladány	3.14	1.47	11.05	
Szolnok	5.10	4.40	2.37	
Buda-pesta	7.30	7.44	6.40	
Viena	2.00	6.20	2.00	

Budapesta—Predealŭ

	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus	Trenŭ accelerat	Trenŭ omnibus
Viena	8.25	8.35	3.30	8.00
Budapesta	8.00	6.55	9.45	2.47
Szolnok	11.24	10.55	12.18	6.36
P. Ladány	2.01	2.04	1.59	10.09
Oradea mare	4.11	5.13	3.20	
	4.21	9.37	3.25	
Várad-Velencze	4.29	9.45	—	
Fugyi-Vásárhely	4.40	9.59	—	
Mezö-Telegd	5.02	10.28	3.56	
Rév	5.46	11.41	4.31	
Bratca	6.09	12.15	—	
Bucia	6.28	12.48	—	
Ciucia	6.52	1.48	5.28	
Huiedin	7.32	3.21	6.01	
Stana	7.51	3.54	—	
Aghiriș	8.12	4.34	—	
Ghirbĕu	8.24	4.52	—	
Nedeșdu	8.38	5.11	—	
Clușiu	8.57	5.40	7.08	
	9.23	6.00	7.18	
Apahida	9.50	6.29	—	
Ghiriș	11.15	8.14	8.29	
Cucerdea	12.04	9.49	8.53	
Uióra	12.12	9.58	—	
Vințulŭ de susŭ	12.19	10.07	—	
Aiudŭ	12.45	10.42	9.17	
Teiușŭ	1.15	11.32	9.40	
Crăciunelŭ	1.44	12.03	—	
Blașŭ	2.00	12.24	10.12	
Micăsasa	2.34	12.43	—	
Copșa mică	2.52	1.22	10.45	
Mediașŭ	3.27	2.24	11.07	
Elisabetopole	4.01	3.06	11.29	
Sigișóra	4.50	4.17	12.15	
Hașfaleu	5.08	4.51	12.30	
Homorod	6.47	7.07	1.32	
Agostonfalva	7.36	8.10	2.04	
Apatia	8.09	8.46	2.24	
Feldióra	8.41	9.20	2.44	
Brașovŭ	9.20	10.15	3.15	
	—	6.00	3.25	
Timișŭ	—	6.57	4.03	
Predealŭ	—	7.32	4.28	
Bucurescĭ	—	—	10.25	

Nota: Órele de nópte suntŭ cele dintre liniile gróse.

Teiușŭ-Aradŭ-Budapesta

	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus	Trenŭ omnibus
Teiușŭ	2.39	9.50	8.20
Alba-Iulia	3.40	10.42	9.10
Vințulŭ de josŭ	4.04	11.09	
Șibotŭ	4.35	11.43	
Orăștia	5.02	12.13	
Simeria (Piski)	5.44	1.22	
Deva	6.05	1.48	
Branicĭca	6.34	2.21	
Ilia	7.01	2.54	
Gurasada	7.15	3.09	
Zam	7.49	3.48	
Soborșin	8.32	4.37	
Bĕrzova	9.19	5.30	
Conopŭ	9.40	5.58	
Radna-Lipova	10.16	6.38	8.24
Paulișŭ	10.32	6.56	8.41
Gyorok	10.48	7.15	9.01
Glogovațŭ	11.17	7.48	9.30
Aradŭ	12.32	8.05	9.45
	12.00	8.45	6.10
Szolnok	4.09	2.10	7.27
Budapesta	7.44	6.40	—
Viena	6.20	—	—

Budapesta-Aradŭ-Teiușŭ.

	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Viena	8.25	8.35
Budapesta	8.00	6.55
Szolnok	11.14	12.28
Aradŭ	3.35	5.30
	4.00	6.20
Glogovațŭ	4.16	6.39
Gyorok	4.47	7.19
Paulișŭ	5.02	7.39
Radna-Lipova	5.25	8.11
Conopŭ	5.57	8.49
Bĕrzova	6.18	9.18
Soborșin	7.11	10.27
Zam	7.48	11.18
Gurasada	8.22	11.57
Ilia	8.40	12.27
Branicĭca	9.02	12.57
Deva	9.32	1.45
Simeria (Piski)	10.12	2.58
Orăștiă	10.47	3.46
Șibotŭ	11.14	4.20
Vințulŭ de josŭ	11.46	5.06
Alba-Iulia	12.21	6.15
Teiușŭ	12.53	7.00

Aradŭ-Timișóra

	Trenŭ omnibus	Trenŭ de persóne
Aradŭ	6.00	12.30
Aradulŭ nou	6.26	12.54
Németh-Ságh	6.51	1.19
Vinga	7.28	1.50
Orczifalva	7.49	2.12
Merczifalva	8.09	2.30
Timișóra	8.58	3.15

Simeria (Piski) **Petroșeni**

	Trenŭ omnibus
Simeria	3.08
Streiu	3.45
Hațegŭ	4.33
Pui	5.19
Crivadia	6.05
Banița	6.43
Petroșeni	7.00

Timișóra-Aradŭ

	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Timișóra	12.25	5.00
Merczifalva	1.16	5.56
Orczifalva	1.34	6.16
Vinga	2.04	6.50
Németh-Ságh	2.25	7.11
Aradulŭ nou	2.54	7.44
Aradŭ	3.10	8.00

Petroșeni—Simeria (Piski)

	Trenŭ omnibus
Petroșeni	8.56
Banița	9.37
Crivadia	10.09
Pui	10.48
Hațegŭ	11.26
Streiu	12.06
Simeria	12.37

Tipografia ALEXI, Brașovŭ.